Dosar civil nr.2-2879/2025
PIGD nr.2-25108936-09-2-31072025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

23 septembrie 2025
mun.Bălţi

Judecătorul Judecătoriei Bălţi, sediul Central - Eduard Balan, examinând, în procedura cu privire la cererile cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de SA„Energbank” către SRL„Mekdanga”, Panciuc Nichita, Zazulea Ivan, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității de întârziere, comisionului și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

Argumentele participanților la proces:

1. Reclamantul SA„Energbank la data de 31.07.2025 a depus cerere de chemare în judecată către SRL„Mekdanga”, Panciuc Nichita, Zazulea Ivan, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității de întârziere, comisionului și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că conform contractului de credit nr.402-215 din 06.06.2024 a acordat SRL„Mekdanga” un credit în sumă de 150 000 lei, pe un termen de 24 luni, cu termenul final de rambursare la data de 06.06.2026.
3. Potrivit prevederilor punctelor 3.2.1-3.2.3, 3.2.4 ale contractului de credit, debitorul și-a asumat obligația de a rambursa în rate suma creditului primit prin achitarea lunară a creditului conform graficului stabilit, dobânzile calculate pentru utilizarea creditului și comisionul lunar pentru administrarea acestuia.
4. Indică că, debitorul SRL„Mekdanga” nu-și onorează obligațiile asumate față de creditor în baza contractului de credit menționat și nu achită în termen și volum deplin creditul, dobânzile aferente și comisionul lunar pentru administrarea creditului, astfel încât la data de 10.06.2025 debitorul a acumulat potrivit calculului o datorie bancară în sumă totală de 138 087,63 lei constituită din: datoria la credit – 125 000 lei, dobânda – 8 190,27 lei, comision lunar pentru administrarea creditului – 2 700 lei, penalități conform pct.6.1 – 2 197,36 lei, fapt prin care încalcă flagrant condițiile contractuale și prevederile legale privind executarea obligațiilor.
5. Menționează că, rambursarea la timp și în mod corespunzător a plăților prevăzute la contractul de credit nr.402-215 din 06.06.2024 inclusiv penalitățile, comisioanele și alte plăți aferente a fost asigurată prin instituirea în favoarea Băncii a unor garanții personale după cum urmează: 1) contractul de fidejusiune nr.402-215a semnat la data de 06.06.2024 între BC„Energbank”SA și fidejusorul Panciuc Nichita potrivit căruia fidejusorul își asumă necondiționat și irevocabil față de bancă răspunderea solidară cu SRL„Mekdanga” pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a tuturor obligațiilor prevăzute de contractul de credit nr.402-215 din 06.06.2024; 2) contractul de fidejusiune nr.402-215b semnat la data de 06.06.2024 între BC„Energbank”SA și fidejusorul Zazulea Ivan potrivit căruia fidejusorul își asumă necondiționat și irevocabil față de bancă răspunderea solidară cu SRL„Mekdanga”

pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a tuturor obligațiilor prevăzute de contractul de credit nr.402-215 din 06.06.2024.

6. Conform pct.1.3 al contractelor de fidejusiune s-a stipulat că termenul de executare a obligațiilor garantate prin prezentele contracte, este nu mai târziu de data de 06.06.2026 iar în cazul rezoluțiunii înainte de termen a contractului de credit cu debitorul la inițiativa Băncii, fidejusorul execută obligația pentru debitor în volum deplin privind rambursarea tuturor datoriilor la credit, existente la momentul rezilierii înainte de termen a contractului sus menționat.

7. Relevă că, în legătură cu neexecutarea de către debitor a obligațiilor asumate în baza contractului de credit, pârâtului/copârâților la data de 12.05.2025 le-au fost expediate notificări prin care au fost informați despre încălcarea modalității și termenului de rambursare a creditului și plăților aferente, totodată fiindu-le solicitată rambursarea anticipată a soldului la credit, dobânzile aferente și altor plăți datorate însă nici până la moment sumele datorate nu au fost achitate, fapt care a determinat Banca de a se adresa în instanță cu prezenta cerere.

8. Reclamantul SA„Energbank" solicită încasarea în mod solidar din contul SRL„Mekdanga", Panciuc Nichita și Zazulea Ivan, a datoriei bancare formate conform contractului de credit nr.402-215 din 06.06.2024 cu anexă (graficul de rambursare a creditului) în sumă de 138 087,63 lei, cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 4 692,60 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

9. Prin încheierea din 01.08.2025, cererea de chemare în judecată a fost primită spre examinare conform procedurii cererilor cu valoare redusă prevăzută de Capitolul XXI Cod de procedură civilă, art.276^2-276^4, fiind totodată comunicat pârâților că, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată sunt obligați să prezinte referința și documentele, care certifică circumstanțele pe care își întemeiază obiecțiile, în cazul în care nu recunosc cererea de chemare în judecată, cât și după caz, a cererii reconvenționale. Neprezentarea referinței, cât și, după caz a cererii reconvenționale de către pârâți în termen și a probelor, va da dreptul instanței să examineze cauza civilă doar în baza materialelor depuse la dosar (f.d.38).

10. La caz, judecătorul reţine că potrivit art.100 alin.(1) Codul de procedură civilă, *cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.*

11. Potrivit art.105 alin.(1) Codul de procedură civilă*, citaţia şi înştiinţarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citaţiei sau înştiinţării se înscrie pe citaţie sau înştiinţare în partea care se înmînează destinatarului, precum şi pe cotor, care se restituie instanţei.*

12. La fel urmează de reținut și prevederile art.22 alin.(1), (2), (3), (4) lit.a,b) al Codul civil care stipulează că, *se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informaţii întrun scop juridic. Notificarea poate fi făcută prin orice mijloace adecvate circumstanţelor dacă legea sau actul juridic nu impune o anumită cerinţă de formă. Notificarea produce efecte din momentul cînd ajunge la destinatar, cu excepţia cazului în care aceasta prevede un efect întîrziat. Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: a) cînd este predată*

destinatarului; b) cînd este predată la adresa poştală indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică.

13. Art.183 alin.(3) și (4) Codul civil stipulează că, *adresa poştală a persoanei juridice este cea de la sediu. Persoana juridică poate avea şi alte adrese pentru corespondenţă. Toate documentele şi scrisorile intrate la sediu se consideră recepţionate de către persoana juridică*.

14. Astfel, cererea de chemare în judecată și încheierea privind acceptarea cauzei spre examinare au fost expediate în adresa pârâților Panciuc Nichita și Zazulea Ivan la adresele indicate în acțiune (f.d.41). Pârâtul Zazulea Ivan a recepționat actele expediate de către instanță la 05.08.2025 (f.d.43) pe când corespondența expediată în adresa pârâtului Panciuc Nichita nu a fost recepționată de către ultimul, fiind remisă în adresa instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d.47-49).

15. Totodată, cererea de chemare în judecată și încheierea privind acceptarea cauzei spre examinare au fost expediate în adresa pârâtului SRL„Mekdanga” atât la adresa unde își are sediul mun.Bălți, bd.M.Eminescu 12 cât și la adresa electronică indicată în acțiune mekdanga@mail.ru (f.d.40,41). Corespondența expediată prin intermediul oficiului poștal, a fost remisă în adresa instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d.45-46).

16. Astfel, scrisorile de expediere în adresa SRL„Mekdanga” și Panciuc Nichita au fost returnate cu mențiunea „nereclamat”(f.d.44-49), adică citațiile date nu au ajuns la destinatari din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acestora și nu din cauza neexpedierii actului de procedură de instanța de judecată.

17. Prin urmare, judecătorul a întreprins măsuri de comunicare a actelor pârâților, însă ultimii nu au depus careva referinţă pe marginea cererii de chemare în judecată, nu au prezentat careva înscrisuri, documente cu referire la poziția acestora vis-a-vis de acțiunea reclamantului, fiind acordat un termen suficient pentru aceasta.

18. Cât privește pârâtul Zazulea Ivan, acesta la data de 06.08.2025 a depus ***referință*** pe marginea acțiunii formulate de reclamant în care a indicat că consideră acțiunea neîntemeiată din considerentul că nu a primit mijloace bănești de la BC„Energbank”SA, a fost rugat de tatăl lui Panciuc Nichita să fie garant, nu a cunoscut că acesta nu va achita, va încerca să vorbească cu ei dar oricum urmează să restituie datoria SRL„Mekdanga” (f.d.42).

Aprecierea judecătorului:

19. Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, judecătorul concluzionează de a admite parțial acțiunea SA„Energbank”, din următoarele considerente.

20. Potrivit prevederilor art.118 alin.(1),(3) Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi applicate*

21. În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă*, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

22. Potrivit art.276^2 alin.(1) Codul de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.*

23. Potrivit art.276^4 alin.(1) Codul de procedură civilă, *instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.*

24. În contextul pretențiilor deduse judecării, judecătorul reține că în conformitate cu prevederile art.5 Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

25. Judecătorul statuează că, prin prisma imineței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, instanța de judecată își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

26. Conform art.9 alin.(1) Codul civil, *drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile*. Alin.(2) *Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.*

27. Conform art.10 alin.(1) Codul civil, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.*

28. Conform art.15 alin.(1) Codul civil, *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.*

29. Conform art.774 alin.(1) Codul civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.*

30. Conform art.775 alin.(1) Codul civil, *debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.*

31. Conform art.776 Codul civil*, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

32. Conform art.858 alin.(1) Codul civil, *temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.* Alin.(2) *Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bunăcredinţă, la locul şi în momentul stabilit.*

33. Conform art.901 alin.(1) Codul civil, *atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.* Alin.(5) *Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau*

fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.

34. Conform art.912 alin.(1) Codul civil, *creditorul are dreptul de a obţine plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadenţă.*

35. Conform art.992 alin.(1) Codul civil*, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice*

36. Conform art.993 alin.(1) din Codul civil, *oricine îşi poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel. Alin.(2) Părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispoziţiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.*

37. Conform art.1027 alin.(1) Codul civil, *contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale.*

38. Conform art.1763 alin.(1) Codul civil, *prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii.* Alin.(2*) Contractul de credit se încheie în scris.* Alin.(3*) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.*

39. În conformitate cu prevederile art.1242 alin.(1) Codul civil*, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.* Alin.(2) *Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.*

40. Potrivit art.1247 alin.(1) Codul civil*, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.*

41. Potrivit materialelor cauzei, la data de 06.06.2024 între SA„Energbank” în calitate de creditor și SRL„Mekdanga” în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nr.402-215 potrivit căruia SA„Energbank” a acordat SRL„Mekdanga” un credit în sumă de 150 000 lei pe un termen de 24 luni, cu scadența la data de 06.06.2026 iar debitorul s-a obligat să restituie suma creditului primit în termenul indicat și să plătească dobânda calculată de bancă precum și alte sume datorate în legătură cu executarea prezentului contract (f.d.8-10).

42. Potrivit punctului 3.2.1. din contractul de credit nr.402-215 din 06.06.2024, debitorul se obligă să ramburseze creditul în sumă de 150 000 lei în termen de 24 luni, conform următorului grafic: iulie 2024-mai 2026 a câte 6 250 lei/lunar și 06 iunie 2026 – 6 250 lei.

43. Potrivit punctului 4.1.1. din contractul de credit, banca este în drept să rezoluționeze contractul de credit și să ceară restituirea creditului și a sumelor aferente în cazurile în care: b) debitorul nu își îndeplinește obligațiunile pe care le-a asumat în temeiul prezentului contract, inclusiv, cea de a plăti în termen și integral sumele destinate rambursării creditului și dobânzii sau oricărei alte sume datorate Băncii în temeiul prezentului contract; c) debitorul a admis o restanță la achitarea dobânzii; d) debitorul nu a rambursat în termen creditul și s-a format o restanță de 60 de zile calendaristice sau debitorul nu a executat obligația de rambursare a 2 tranșe ale creditului (în cazul în care este prevăzută rambursarea creditului în tranșe); l) în cazul apariției unor circumstanțe care în opinia Băncii fac

imposibilă executarea de către debitor a obligațiilor asumate în baza prezentului contract; m) înrăutățirea situației debitorului (în estimarea băncii).

44. Potrivit punctului 4.1.2. din contractul de credit, banca are dreptul la rezoluțiune în condițiile prevăzute la pct.4.1.1. dacă i-a acordat debitorului prin notificare un termen suplimentar de 15 zile pentru executare iar debitorul nu a executat obligația în acest termen.

45. În scopul garantării restituirii creditului, la aceeași dată 06.06.2024, au fost încheiate contractele de fidejusiune nr.401-215a cu Panciuc Nichita și nr.402-215b cu Zazulea Ivan, care potrivit punctului 1.1. și-au asumat necondiționat și irevocabil față de Bacă răspunderea solidară cu SRL„Mekdanga" pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a tuturor obligațiilor prevăzute în contractul de credit nr.402-215 din 06.06.2024 încheiat între creditor și debitor (f.d.11,12).

46. Potrivit punctului 1.3 din contractele de fidejusiune, termenul de executare a obligațiilor garantate prin prezentul contract: nu mai târziu de 06.06.2026 iar în cazul rezoluțiunii înainte de termen a contractului de credit cu debitorul, la inițiativa Băncii, fidejusorul execută obligația pentru debitor în volum deplin privind rambursarea datoriilor la credit, existente la momentul rezilierii înainte de termen a contractului de credit susmenționat.

47. Din materialele cauzei a fost stabilit cu certitudine faptul onorării de către partea reclamantă a obligațiunilor asumate prin contractul de credit nr.402-215 din 06.06.2024, fapt ce se confirmă prin ordinile de plată și ordinile-dispozițiile de eliberarea creditului (f.d.14-18) precum și extrasul al rulajului din cont al debitorului din 10.06.2025 (f.d.22-23).

48. De asemenea, actele cauzei mai atestă că pârâtul SRL„Mekdanga" a înregistrat devieri de la achitarea plăților la contractul de credit din care motiv reclamantul la data de 06.03.2025 a expediat în adresa directorului SRL„Mekdanga" Panciuc Nichita și fidejusorului Zazulea Ivan somație prin care le-a comunicat despre datoria restantă la credit și dobânzile calculate la data de 05.03.2025 care constituie 131 882,77 lei inclusiv suma creditului 125 000 lei, dobânzii 4 891,67 lei, comision pentru administrarea creditului 1 350 lei, penalitatea – 641,10 lei, solicitând achitarea de urgență a datoriilor acumulate, în caz contrar banca va fi nevoită de a depune o cerere în instanța judiciară competentă în scopul încasării forțate a datoriei în sumă de 131 882,77 lei de către SRL„Mekdanga" (f.d.28).

49. Ulterior, la data de 12.05.2025 reclamantul a expediat somații în adresa directorului SRL„Mekdanga" Panciuc Nichita și fidejusorului Zazulea Ivan, prin care le-a comunicat despre datoria restantă la credit și dobânzile calculate la data de 12.05.2025 care constituie 136 106,03 lei inclusiv suma creditului 125 000 lei, dobânzii 7 218,05 lei, comision pentru administrarea creditului 2 250 lei, penalitatea – 1 637,98 lei, solicitând achitarea de urgență a datoriilor acumulate, în caz contrar banca va fi nevoită de a depune o cerere în instanța judiciară competentă în scopul încasării forțate a datoriei în sumă de 136 106,03 lei de către SRL„Mekdanga". Somațiile nu au fost recepționate de pârâți (f.d.25-27, 29).

50. Din considerentul că datoria la contractul de credit nu a fost achitată, la data de 31.07.2025 reclamantul SA„Energbank" a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată.

51. Potrivit calculului datoriei restante la data de 10.06.2025, urmează că suma totală datorată de SRL„Mekdanga" în baza contractului de credit nr.402-215 din 06.06.2024 constituie în total 138 087,63 lei, constituită din: credit – 125 000 lei, dobândă – 8 190,27 lei, comision pentru eliberarea, examinarea creditului și administrarea lui – 2 700 lei, penalitatea – 2 197,36 lei (f.d.19).

52. În contextul situației de fapt constatate în speță și conform normelor legale enunțate, judecătorul ajunge la concluzia cu privire la necesitatea admiterii pretenției înaintată de

SA„Energbank” privind încasarea datoriei la credit în baza contractului de credit nr.402-215 din 06.06.2024 și contractelor de fidejusiune nr.401-215a și nr.402-215b din 06.06.2024 în mărime de 125 000 lei de la debitorii SRL„Mekdanga”, Panciuc Nichita și Zazulea Ivan, în mod solidar.

53. Or, la caz s-a constatat cu certitudine că, între BC„Energbank”SA și SRL„Mekdanga” au fost instituite raporturi de drept cu privire la credit bancar, în urma cărui fapt reclamantul și-a asumat obligația să pună la dispoziția pârâtului suma de bani solicitată (credit), iar ultimul la rândul său s-a obligat să restituie suma primită şi să plătească sumele aferente prevăzute de contractul de credit litigios, iar între BC„Energbank”SA, Panciuc Nichita și Zazulea Ivan au fost instituite raporturi de drept cu privire la fidejusiune, în urma cărui fapt ultimii în calitate de fidejusori și-au asumat obligația faţă de bancă în calitate de creditor să execute integral sau parţial, gratuit sau oneros obligaţia debitorului la caz, obligația SRL„Mekdanga” de rambursare a sumelor datorate, care rezultă din executarea contractului de credit nr.402-215 din 06.06.2024.

54. Astfel, între părțile litigante s-au stabilit raporturi juridice în baza contractelor sinalagmatice în care, fiecare dintre părţi s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligaţiei celeilalte.

55. Judecătorul relevă, că prin natura sa, raportul juridic obligațional este menit să producă efecte juridice, iar efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă, cu bună-credință, la locul și la momentul stabilit, a prestației la care acesta s-a obligat.

56. Sub acest aspect, ținând cont de faptul că debitorul SRL„Mekdanga” nu și-a onorat obligația de plată a contractului de credit, și nici fidejusorii Panciuc Nichita șI Zazulea Ivan care conform contractului preiau integral obligaţia de a restitui creditorului datoria restantă ce rezultă din contractul de credit nr.402-215 din 06.06.2024 în caz de neexecutare a obligațiunilor de către debitorul principal, judecătorul consideră că BC„Energbank”SA este îndreptățit, în baza normelor de drept material enunțate, să solicite achitarea sumelor la credit datorate, care rezultă din executarea contractului de credit.

57. Or, potrivit cu art.1628 alin.(2) Codul civil, *fidejusiunea este obligaţia garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligaţia pe care debitorul o datorează creditorului (obligaţia garantată) şi care apare şi devine scadentă doar dacă apare şi devine scadentă obligaţia garantată.*

58. Conform art.1637 alin.(1) Cod civil, *obligaţia fidejusorului apare şi devine scadentă doar în măsură în care apare şi devine scadentă obligaţia debitorului faţă de creditor. În conformitate cu art.1640 Cod civil, cu excepţia cazului în care s-a stipulat altfel, obligaţia debitorului şi a fidejusorului este solidară şi, în consecinţă, creditorul poate pretinde executarea solidară de la debitor sau, în limitele garanţiei, de la fidejusor.*

59. Astfel, judecătorul specifică că, ținând cont că reclamantul și-a onorat obligațiunea asumată prin contractul de credit, acordând pârâtului SRL„Mekdanga” suma de 150 000 lei, pe când, pârâții nu și-au onorat în mod integral obligațiunea de a rambursa sumele datorate, asumată la încheierea contractului de credit și contractelor de fidejusiune, obligație ce rezultă expres din acordurile respective, judecătorul consideră întemeiată pretenția reclamantului cu privire la încasarea datoriei în temeiul contractului de credit nr.402-215 din 06.06.2024 formată din credit în sumă de 125 000 lei de la SRL„Mekdanga”, Panciuc Nichita în mod solidar.

60. Cu referire la pretențiile SA„Energbank”SA cu privire la încasarea din contul pârâților a dobânzii, comisionului și penalității instanța instanța reține că, potrivit art.1764 alin.(1) Codul civil, *părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante.*

61. Potrivit art.947 alin.(1) și (3) Cod civil, *clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.*

62. Conform art.1765 Codul civil, *în afară de dobîndă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.*

63. Potrivit punctului 3.2.2. din contractul de credit nr.402-215 din 04.06.2024, părțile au convenit că, debitorul se obligă pentru utilizarea creditului să achite lunar băncii dobânda din soldul creditului la o rată a dobânzii flotantă, conform codițiilor proiectului. La data semnării prezentului contract, rata dobânzii se stabilește în mărime de 10% anual reieșind din 360 zile pe an din data acordării creditului.

64. Potrivit punctului 3.2.4. din același contract de credit, s-a stabilit comision de administrare de 0,3% lunar de la suma acordată, cu achitarea lunară conform graficului de plăți.

65. Totodată, potrivit punctului 6.1 din contractul de credit, în caz de nerambursare în termen a sumelor restante la credit, debitorul va plăti Băncii penalități în mărime de 0,05% din suma datoriei restante la credit pentru fiecare zi de întârziere.

66. Judecătorul notează că în economia modernă, contractele standardizate, fie în domeniul financiar-bancar, fie în domeniul imobiliar sau prestări servicii, sunt omniprezente. Ele facilitează tranzacțiile și economisesc timp pentru părțile implicate. Totuși, această practică ascunde riscul apariției clauzelor abuzive, care, de cele mai multe ori, pot afecta consumatorii. În Republica Moldova, acest aspect este reglementat prin Codul civil, care asigură un cadru legal ce protejează consumatorii împotriva abuzurilor. Cadrul normativ autohton transpune, în mare măsură, principiile europene stabilite prin Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și garantează un grad ridicat de protecție pentru consumatori.

67. O clauză contractuală este considerată abuzivă atunci când, fără a fi negociată individual, creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților contractante, în detrimentul consumatorului. În acest context, „negocierea individuală” este un element esențial, deoarece clauzele standard, adesea impuse de partea mai puternică din punct de vedere economic (profesionistul), nu oferă consumatorului posibilitatea reală de a influența structura contractului. Iar, o clauză contractuală care nu s-a negociat individual se consideră ca fiind abuzivă în cazul în care, în contradicție cu cerința de bună credință, provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților stabilite prin contract, în detrimentul consumatorului.

68. Totodată, se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune. Acestea devin abuzive dacă favorizează, în mod excesiv, furnizorul de servicii și prejudiciază consumatorul.

69. Pentru ca o clauză contractuală să fie declarată abuzivă, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ anumite condiții esențiale: - Lipsa negocierii individuale. - Dezechilibru

semnificativ între părți, - Există un abuz de putere din partea comerciantului, - Încălcarea drepturilor fundamentale ale consumatorului.

70. Judecătorul precizează că contractul de credit din speță este încheiat între profesionistul SA„Energbank” și consumatorul SRL„Mekdannga”.

71. Potrivit art.1, 2 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013 (în vigoare la data încheierii contractului de credit), *scopul prezentei legi este dezvoltarea cadrului legal necesar pentru asigurarea protecţiei intereselor economice ale consumatorilor prin crearea de condiţii echitabile pentru obţinerea creditelor de consum, precum şi prin stabilirea unor norme de comportament responsabil al creditorilor în acordarea creditelor pentru consumatori. Domeniul de reglementare al prezentei legi sînt contractele de credit pentru consumatori.*

72. Articolul 3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, în sensul prezentei legi, noţiunile utilizate au următoarele semnificaţii: *consumator* – persoană fizică care intenţionează să comande ori să procure sau care comandă, procură ori foloseşte produse şi servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea de antreprenor sau cea profesională; *contract de credit pentru consumatori* – contract prin care un creditor acordă sau se angajează să acorde unui consumator un credit sub forma de amînare la plată, împrumut sau alte facilităţi similare, cu excepţia contractului pentru prestarea de servicii în mod continuu sau pentru furnizarea de bunuri de acelaşi fel, atunci cînd consumatorul plăteşte pentru acestea în rate, pe toată durata furnizării lor.

73. Potrivit art.327 alin.(1) Cod civil, *actul juridic este nul dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes general (nulitate absolută).*

74. Art.328 alin.(1) din Codul civil prevede că *nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acțiune, cît și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces.*

75. Potrivit art.329 alin.(1) Cod civil, *în contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum și clauzele prin care se derogă de la dispozițiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecție).*

76. Articolul 1069 alin.(1),(6) Cod civil prevede că, *clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicînd diferite părți și care nu a fost negociată individual.*

77. Potrivit art.1069 alin.(4) Cod civil, *în contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist.*

78. Potrivit art.1070 alin.(1) Cod civil, *clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate faţă de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenţia celeilalte părţi asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta.*

79. Articolul 1072 alin.(1) Cod civil prevede că, *într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este*

propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

80. În conformitate cu dispoziţiile art.1075 alin.(1),(2) Cod civil*, la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 şi 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul. Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.*

81. Conform art.1076 alin.(1) Cod civil, *clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.*

82. În conformitate cu art.16 lit.a) Legea privind protecţia consumatorilor nr.105 din 13.03.2003, *consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele drepturi: a) de a lua liber decizii la achiziţionarea produsului, serviciului, fără a i se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influenţa opţiunea acestuia.*

83. Conform art.1078 alin.(1) Cod civil, *sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual în contractele încheiate cu consumatorii şi care au ca obiect sau efect: a) stabilirea, cu privire la toate litigiile născute din asemenea contract, a competenţei jurisdicţionale excepţionale a instanţei de la locul unde profesionistul îşi are sediul. Această dispoziţie nu se aplică dacă instanţa aleasă este, totodată, cea de la locul unde consumatorul îşi are domiciliul; b) stabilirea unui termen de preaviz al declaraţiei de rezoluţiune a profesionistului mai scurt decît termenul impus consumatorului; c) excluderea sau limitarea drepturilor consumatorului în ceea ce ţine de protecţia datelor cu caracter personal sau a vieţii private; d) excluderea sau limitarea exercitării de către consumator a excepţiilor ori a limitelor legale ale drepturilor de autor care aparţin profesionistului, inclusiv cea de a face o copie privată de pe operă; e) acordarea dreptului profesionistului, în cazul în care obiectul comenzii nu este disponibil, să furnizeze un echivalent fără a informa în mod expres consumatorul de această posibilitate şi de faptul că profesionistul trebuie să suporte cheltuielile de returnare a ceea ce consumatorul a primit în temeiul contractului, în cazul în care consumatorul îşi exercită dreptul de a respinge prestaţia; f) acordarea dreptului profesionistului să-şi rezerve un termen exagerat de lung sau nemenţionat în mod corespunzător pentru a accepta sau a refuza o ofertă; g) acordarea dreptului profesionistului să-şi rezerve un termen exagerat de lung sau nemenţionat în mod corespunzător pentru a-şi executa obligaţiile care îi revin în temeiul contractului; h) solicitarea de la consumator a plăţii în avans excesive sau a garanţiilor excesive de executare a obligaţiilor care îi revin. Această dispoziţie nu se aplică contractelor din domeniul serviciilor financiare; i) împiedicarea în mod nejustificat a consumatorului să obţină livrări sau reparaţii din surse terţe adecvate; j) legarea în mod nejustificat a contractului cu un alt contract cu profesionistul sau cu un terţ într-un mod la care consumatorul nu se poate aştepta în mod rezonabil; k) impunerea unei sarcini excesive asupra consumatorului în cazul în care consumatorul declară rezoluţiunea unui contract pe termen nedeterminat; l) prelungirea cu mai mult de 1 an a termenului iniţial sau a*

termenelor de reînnoire a contractului pentru furnizarea continuă de bunuri, lucrări sau servicii, cu excepţia cazului în care consumatorul dispune de un drept la rezoluţiune în orice moment, printr-un preaviz de maximum 30 de zile; m) acordarea posibilităţii profesionistului de a interzice sau a limita transferul drepturilor aferente garanţiei cu ocazia înstrăinării bunului de către consumator în folosul terţilor; n) condiţionarea de către profesionist a prestării serviciului cu un anumit tip de mijloc de măsurare, deşi mijlocul de măsurare utilizat de consumator este legal; o) excluderea sau limitarea dreptului consumatorului de a recurge la rezoluţiune în cazul în care profesionistul a modificat unilateral clauzele contractuale în condiţiile prevăzute la art.1077 alin.(1) pct.10); p) exonerarea profesionistului de obligaţia, dacă este prevăzută de lege, de a soma consumatorul sau de a-i stabili un termen pentru executarea obligaţiilor contractuale.

84. Potrivit art.5 alin.(1) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013 (în vigoare la data încheierii contractului), *creditorul şi, dacă este cazul, intermediarul de credit furnizează consumatorului, în baza clauzelor şi a condiţiilor de creditare oferite de către creditor, precum şi, după caz, a preferinţelor exprimate şi a informaţiilor furnizate de către consumator, informaţiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit.*

85. Articolul 3 alin.1-3 al Directivei 93/13/CEE A Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii stabilește că o clauză contractuală care nu s-a negociat individual se consideră ca fiind abuzivă în cazul în care, în contradicție cu cerința de bună credință, provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului. Se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea prezentului articol pentru restul contractului, în cazul în care o evaluare globală a acestuia indică faptul că este, cu toate acestea, un contract de adeziune. În cazul în care orice vânzător sau furnizor pretinde că s-a negociat individual o clauză standard, acestuia îi revine sarcina probei.

86. Prin clauza contractuală în litigiu să nu fi fost negociată se înțelege că contractele de împrumut, încheiate cu consumatorii, sunt pre formulate, standard, clauzele fiind prestabilite de către creditor, fără să fi dat consumatorului posibilitatea de a modifica sau înlătura vreuna dintre clauze, iar eventualele diferențe dintre ele nu se datorează negocierii cu clienții, ci particularităților fiecărui client în parte.

87. Se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune, așa după cum sunt contractele credit/împrumut.

88. Astfel, negocierea directă cu consumatorul nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor și cu obligația de informare, negocierea presupunând, ca partea, consumatorul, să aibă posibilitatea modificării clauzelor contractuale.

89. Prin ea însăși creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în acest sens se va verifica conținutul drepturilor și obligațiilor părților, valoarea, la care acestea se raportează, precum și existența clauzelor, prin care nu se acordă aceleași drepturi ambelor părți contractante.

90. Potrivit art.11 alin.(1)-(2) din Codul civil, *buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.*

91. La aprecierea bunei-credințe va trebui să se țină cont de scopul esențial urmărit de „dobândă, comision, taxe și orice alt tip de costuri, pe care trebuie să le suporte consumatorul", care constituie în mod vădit o obligație esențială care se impune consumatorului în schimbul punerii la dispoziție a împrumutului.

92. Judecătorul ține să remarce faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a decis că protecția recunoscută consumatorilor prin Directiva 93/13 privind clauzele abuzive în contractele cu consumatorii, presupune ca instanța națională să poată verifica, din oficiu, dacă o clauză a contractului dedus judecății are caracter abuziv (cauza Ferenc Schneider, C 137/08).

93. În acest sens Curtea a statuat că în ce privește problema dacă o instanță învestită cu un litigiu, decurgând dintr-un contract încheiat între un comerciant și un consumator poate verifica, din oficiu, în ce măsură clauzele cuprinse în acest contract au caracter abuziv, trebuie constatat că sistemul de protecție introdus prin directivă pornește de la premisa, potrivit căreia consumatorul se află, din punctul de vedere al echilibrului contractual și al forței de a negocia, într-o poziție dezavantajoasă față de comerciant și deține un nivel mai scăzut de cunoștințe față de acesta, ceea ce duce la acceptarea unor clauze prestabilite de comerciant, fără posibilitatea de a influența conținutul acestora.

94. Astfel, în cadrul atribuțiilor care îi revin, în temeiul dispozițiilor Directivei, instanța națională trebuie să verifice, dacă o clauză din contractul care face obiectul litigiului, cu care este sesizată, intră în domeniul de aplicare al acestei directive.

95. De altfel, adoptarea unei legislații speciale privind protecția consumatorului, cum este Directiva 93/13/ CEE - la nivel european, precum și Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013 la nivel național, au fost elaborate tocmai în scopul de a proteja consumatorii, la încheierea contractelor, inclusiv și a contractului de credit/împrumut cu instituțiile financiare.

96. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, stabilită în cauza C415/11 Mohamed Aziz împotriva Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona Manresa (Catalunyacaixa) (2013), pentru a ști dacă o clauză provoacă un „dezechilibru semnificativ" între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului, trebuie să se țină seama, în special de normele aplicabile în dreptul național, în lipsa unui acord între părți, în acest sens. Instanța națională va putea evalua, prin intermediul unei asemenea analize comparative, dacă și, eventual, în ce măsură contractul îl plasează pe consumator într-o situație juridică mai puțin favorabilă, în raport cu cea prevăzută de dreptul național în vigoare.

97. De asemenea, este relevant, în acest scop, să se procedeze la o examinare a situației juridice, în care se găsește consumatorul menționat, având în vedere mijloacele de care dispune, potrivit reglementării naționale, pentru a face să înceteze utilizarea clauzelor abuzive.

98. Dezechilibrul dintre consumator și instituția de creditare nebancară ce oferă împrumutul, este ușor vizibilă. Acest dezechilibru este, în primul rând, unul economic, neavând importanță, dacă s-au produs sau nu efecte în patrimonial consumatorului. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, menționând expres că în aprecierea echilibrului/dezechilibrului contractual s-a avut în vedere faptul că echivalența prestațiilor

presupune, ca drepturile si obligațiile reciproce să aibă, dacă nu valoare identică, măcar una apropiată.

99. Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, sistemul de protecție pus în aplicare prin directiva menționată, se bazează pe ideea că un consumator se găsește într-o situație de inferioritate față de vânzător sau de furnizor, în ceea ce privește atât puterea de negociere, cât și de nivelul de informare - situație care îl conduce la adeziunea la condițiile redactate în prealabil, rar având posibilitate de a exercita o influență asupra conținutului acestora (hotărîrea din 27 iunie 2000, Oceano Grupo Editorial and Salvat Editores și hotărîrea din 26 octombrie 2006, Mostaza Claro) – drept pentru care, pentru a asigura protecția urmărită de Directiva nr.93/13/CEE, CtEDO a subliniat în mai multe ocazii, că situația de inegalitate care există între consumator și vânzător sau furnizor, nu poate fi compensată decât printr-o intervenție pozitivă, exterioară părților din contract. În cazul în care creditorul pretinde că o clauză standard a fost negociată individual lui îi revine sarcina probei.

100. Totodată din prevederile considerentului nr.16 al Directivei 93/13/CEE „..la evaluarea bunei-credințe, trebuie acordată o atenție deosebită autorității pozițiilor de negociere ale părților, dacă consumatorul a fost influențat să fie de acord cu condiția în cauză și dacă mărfurile sau serviciile au fost vândute sau furnizate, la cererea expresă a consumatorului; întrucât condiția de bună-credință poate fi îndeplinită de vânzător sau furnizor, dacă acesta acționează corect si echitabil față de cealaltă parte, ale cărei interese legitime trebuie să le ia în considerare”.

101. În ceea ce privește împrejurările în care un asemenea dezechilibru este creat „în contradicție cu cerința de bună-credință”, este important să se constate că, având în vedere prevederile considerentului nr.16 al Directivei 93/13/CEE, instanța trebuie să verifice în acest scop, dacă creditorul, acționând în mod corect și echitabil față de consumator, se putea aștepta în mod rezonabil, ca acesta din urmă să accepte o asemenea clauză, în urma unei negocieri individuale.

102. Este de menționat că, potrivit Legii nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, articolul 15 (în vigoare la data încheierii contractului de credit) este intitulat *Cerinţe privind clauzele contractuale.*

103. Potrivit art.15 alin.(7) Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori (în vigoare la data încheierii contractului de credit), *se interzice: a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului*.

104. Iar alineatul 9 al art.15 din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori statuiază că *în cazul încălcării prevederilor alin.(7) şi (8) din prezentul articol şi ale art.381 alin.(3) lit.b) din Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor, creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi).*

105. Prin prisma prevederilor reținute supra judecătorul conchide că legiuitorul a prevăzut mecanisme juridice speciale de protecție a consumatorilor, cu aplicație în materia contractelor de credit/împrumut. Astfel, legiuitorul a instituit un cadrul legal special, ce reglementează printre altele și costul total al creditului/împrumutului pentru consumatori (dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte

consumatorul în legătură cu contractul de credit), pentru asigurarea protecției intereselor economice ale consumatorilor, prin crearea de condiții echitabile pentru obținerea creditelor/împrumuturilor, precum şi prin stabilirea unor norme de comportament responsabil al creditorilor, în acordarea creditelor pentru consumatori. În același timp legiuitorul a prevăzut în mod expres și consecințele juridice pentru nerespectarea de către creditor a prevederilor menționate.

106. Din considerentul că contractul de credit nr.402-215 încheiat între BC„Energbank"SA și SRL„Mekdanga" care face obiectul litigiului a fost încheiat la data de 06.06.2024, acestuia îi sunt aplicabile prevederile art.15 alin.(7) lit.a) și alin.(9) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12 iulie 2013 (în vigoare la data încheierii).

107. Astfel, judecătorul reține că reclamantul în afară de datoria la soldul creditului în mărime de 125 000 lei, pretinde și încasarea dobânzii în sumă de 8 190,27 lei, comisionului lunar pentru administrarea creditului în mărime de 2 700 lei și penalității în mărime de 2 197,36 lei conform punctelor 3.2.2, 3.2.4 și 6.1 din contract redate supra.

108. Analizând clauzele contractuale indicate supra cu referire la comision și penalitate, instanța reține că aceste clauze contravin prevederilor art.15 alin.(7) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12 iulie 2013, or procentajul cumulativ a comisionului și penalității stabilit în contractul de credit depășește esențial 0,04% pe o zi din valoarea totală a creditului.

109. În circumstanțele reținute, judecătorul constată că la încheierea contractului, de către BC„Energbank"SA au fost încălcate prevederile art.15 alin.(7) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12 iulie 2013, prin care se interzice aplicarea la celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată) pe o zi de credit dacă depășesc în total 0,04% din valoarea totală a creditului.

110. În consecință, intervine sancțiunea prevăzută de art.9 al aceleiași Legi, respectiv, BC„Energbank"SA poate solicita doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat.

111. În conformitate cu art.121 Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*.

112. În conformitate cu art.130 alin.(1) Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

113. Raportând prevederile legale citate, din considerentul că pârâtul SRL„Mekdanga" nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale de restituire a creditului acordat, iar fidejusorii Panciuc Nichita și Zalulea Ivan au garantat în mod solidar obligaţia pe care debitorul o datorează creditorului, judecătorul ajunge la concluzia de a încasa în mod solidar de la SRL„Mekdanga", Panciuc Nichita și Zalulea Ivan, în beneficiul BC„Energbank"SA, suma de 125 000 lei, ce reprezintă soldul la suma inițială debursată conform contractului, și respectiv de a respinge acțiunea (în temeiul art.15 alin.(9) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013), în partea sumelor excedente solicitate. Or, conform legii, reclamantul nu mai poate pretinde la celelalte sume aferente contractului (comision de administrare, penalitate), cu excepția soldului la suma inițial debursată.

114. În raport cu pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată, judecătorul denotă că, potrivit art.82 Codul de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.*

115. Conform art.94 alin.(1) Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

116. Judecătorul relevă faptul că reclamantul la depunerea acţiunii în instanţă a achitat taxa de stat în mărime de 4 692,60 lei precum și taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin ordinile de plată din 28.07.2025, anexate la materialele cauzei (f.d.2,3), sume care se pretind a fi încasate din contul pârâtei cu titlu de cheltuieli de judecată.

117. În acest sens, ținând cont de cuantumul pretențiilor admise, judecătorul va dispune încasarea cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat din contul pârâților, în beneficiul reclamantului, proporțional pretențiilor admise din acțiune, în mărime de 4 299,97 lei, precum și taxa de timbru în sumă de 200 lei, iar în total 4 499,97 lei, în conformitate cu art.94 alin.(1) Codul de procedură civilă.

118. În conformitate cu art.236-241, art.276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA„Energbank” către SRL„Mekdanga”, Panciuc Nichita, Zazulea Ivan, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității de întârziere, comisionului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează în mod solidar de la SRL„Mekdanga”, Panciuc Nichita, Zazulea Ivan, în beneficiul SA„Energbank” datoria în mărime de 125000 (una sută douăzeci și cinci mii) lei.

Se încasează în mod solidar de la SRL„Mekdanga”, Panciuc Nichita, Zazulea Ivan, în beneficiul SA„Energbank” suma de 4499,97 (patru mii patru sute nouăzeci și nouă,97) lei, drept compensare a cheltuielilor de judecată.

Prezenta hotărâre se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Judecător **Eduard Balan**